

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA:
34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177
PODUREDNIŠTVO:
34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija . . . Lir 13.000
Letna inozemstvo . . . » 18.000
Letna inozemstvo, USA dol. . . 25
Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXII. - Štev. 22 (1605)

Gorica - četrtek 29. maja 1980 - Trst

Posamezna številka lir 300

Janez Pavel II. bo obiskal Francijo

Od petka 30. maja do ponedeljka 2. junija se bo sv. oče Janez Pavel II. mudil v Franciji. Program obsega razna srečanja s predstavniki francoske Cerkve, sestanek s predsednikom republike d'Estaingom, obisk sedeža UNESCO v Parizu, kjer bo priložnostni govor in romanje na grob sv. Terezije Deteta Jezusa v Lisieuxu.

Predsednik francoske škofovske konference nadškof v Marseillu in kardinal Roger Etchegaray je papeževu potovanje v Francijo tako opredelil: »Sv. oče misli že več mesecev na to potovanje. Ne prihaja pa kot nadzornik podrejenih mu čet, temveč kot oče, ki želi od blizu spoznati svoje otroke.«

Francoska Cerkev, nekdanj imenovana »hčerka prvorojenka katoliške Cerkve«, doživlja čase težke krize. V zadnjem srečanju pred svojo smrtjo je pokojni papež Pavel VI. dejal zastopstvu francoskih škofov: »Prav je, da ste občutljivi do neverujočih, do ubogih, da imate razumevanje za delavce, svet kulture in mladine, toda pazite pri tem, da ne boste zanemarili tradicionalnih vernikov, ki živijo v sklopu župnij. Vzemi rja nas problem duhovnih poklicev in duhovniške formacije, nedopustne oblike bogoslužja, duhovna brezbriznost duhovnikov, redovnikov in redovnic, presenetljivi pojavi v Katoliški akciji, stališča, ki ne soglašajo z verskim in moralnim naukom Cerkve, in, zakaj ne bi pogumno povedali nek protirimski kompleks. Toda treba je vzdržati v tej zimi. Za njo bo prišla pomlad.«

Posledica teh pokoncilskih poskusov, splošnega dvoma o veri in morali Cerkve, zavračanja krsta otrok, prezira tradicionalnega katekizma, brezbriznosti do nedeljske maše, opuščanja osebne spovedi in samovoljnosti v liturgiji je bil odpor konservativnih katoličanov, ki ga je posebej nadškof Lefebvre s svojim nastopom.

Po letu 1976 se francoski škofje zavedajo, da so šli v svoji popustljivosti predač, da so bili v dopuščenju raznih novosti preveč drzni, da je bilo vse preveč eksperimentiranja. Francoska Cerkev potrebuje predvsem umiritve in da se znova zave svojega poslanstva, ki ji je bilo lastno v preteklosti. Kdo se ne spominja z občudovanjem in hvaležnostjo imen francoskih kulturnikov kot Maritaina, Claudela, Mauriaci, Marcel Peguya, Bloya, da ostanemo le pri zadnjem stoletju in teologov kot De Lubaca, Chenyja, Congarja, Theilarda de Chardina, ki so prispevali tudi k usmeritvi zadnjega koncila.

Danes je od 53.400.000 Francozov 85 % katoličanov, toda takih, ki vero prakticirajo, je komaj 15 % (leta 1960 še 35 %). 65 % jih pravi o sebi, da so koncilsko usmerjeni, 20 % jih je tradicionalistov, 15 % pa progresistov.

Pred dvema letoma je imela Francija 40.760 duhovnikov, od teh 33.500 svetnih in 7.260 redovnih. Torej en duhovnik na 1.300 vernikov. Od 1950 do 1976 je zapustilo svoj poklic 2.500 duhovnikov. Redovnih sester je 92.124, od njih članic kontemplativnih redov 9.195. V tujini deluje 14.920 francoskih misijonarjev. Škofij je 94, škofov 120, župnij 38.200 s 45.000 cerkvami, 1.300 župnij je brez duhovnika.

Papež Janez Pavel II. je o problemih sedanje francoske Cerkve dobro seznanjen. Zato ima njegovo potovanje v Francijo še poseben pomen in obeležje. Je predvsem pastoralno, ne bo mu pa manjkalo tudi političnih potez.

Zalostna obletnica

Ustanova »Cenkev v stiski«, ki ima svoj sedež v Königsteinu pri Frankfurtu (ZRN), da je spomnila vernike v Zahodni Nemčiji, da je mineva letos 30 let od razpusta redovnih skupnosti na Češkoslovaškem. V noči 14. aprila 1950 je policija zasegla 226 redovnih hiš in odpeljala okoli 1.900 redovnih duhovnikov in bratov na prisilno delo. Podobno so storili v noči na 30. avgust istega leta, ko so zasegli 720 hiš ženskih redovnih skupnosti in nasilno premestili 10.600 redovnic v razna proizvodna podjetja.

Olimpijske igre '80 - jabolko spora

Deželni odbor brez poslušarja za slovenske zadeve

Za sedanji zgodovinski trenutek je značilen tudi spor okrog olimpijskih iger v Moskvi. 24. maja je potekel rok za prijave za nastop na igrah. Izkazalo se je, kako globok je razkol med državami in v državah tudi med državljanji samimi.

Zaradi vkorakanja sovjetskih čet v Afganistan (konec decembra 1979) je ameriški predsednik Carter sklenil, da se ameriški atleti ne bodo udeležili olimpijskih iger, če do 24. maja Sovjeti ne umaknejo svojih čet iz omenjene azijske države. Ker se to ni zgodilo, tekmovalci ZDA ne bodo šli v Moskvo. To je sedaj gotovo.

Ob tisti predsednika Carterja so tudi druge vlade po svetu morale zavzeti svoje stališče. Zgodilo se je, da so številne države (54) sledile ameriškem zgledu in sklenile bojkotirati olimpijske igre, druge (85) pa so se odločile, da pošljejo svoje atlete v Moskvo. Olimpijske igre, ki bi morale združiti narode in države, so tako postale jabolko spora in razkola v svetu.

Program tržaške Slovenske skupnosti

Slovenska skupnost v Trstu je na tiskovni konferenci na svojem sedežu v ul. Machiavelli v soboto 24. maja predstavila svoj program za prihodnje pokrajinske volitve. Iz njega povzemamo nekatere pomembne misli.

SSK zastopa stališče, da s samostojnim političnim nastopanjem Slovenci v Italiji najbolje izpričujejo svojo narodno samobitnost in se uveljavljamo kot odločujoči dejavnik v političnem in javnem življenju sploh. SSK meni, da je le samostojno, na demokratični osnovi izvoljeno politično predstavništvo najbolj neposreden izraz misli in hotenja Slovencev v naši deželi in zato lahko svobodno ter dosledno brani njihove pravice in koristi.

Smu pred upravnimi volitvami, ki pa imajo nujno političen pečat tudi za nas Slovence. Čeprav so volitve v Italiji pogoste, so za vse stranke pomembna preizkušnja. Posebno velja to za manjšinsko stranko, kot je naša. V sedanjem trenutku so pred nami važne naloge, med temi je najbolj aktualna in pomembna globalna zaščita slovenske manjšine.

SSK je leta 1976 vložila v parlamentu zakonski osnutek globalne zaščite Slovencev v Italiji. Slovenci zahtevamo, da se nam prizna, kar izrecno predvideva republiška ustava in potrjuje Osimski sporazum. Te zahteve so vključene v našem zakonskem osnutku, ki je bil ponovno predložen parlamentu letos januarja v obliki peticije.

V teku je dogovarjanje s parlamentarnimi predstavniki Francozov iz Doline Aosta, da v okviru povezave med manjšinami v Italiji vložijo ta naš zakonski osnutek kot formalen zakonski predlog.

Strinjamo se, da odpirajo Osimski sporazumi Trstu nove možnosti vsestranskega gospodarskega razvoja. Toda pri vrsti infrastrukture, ki jih predvideva sporazum, je treba upoštevati tudi življenjske zahteve slovenske narodnostne skupnosti v Italiji. To velja predvsem za prostorsko načrtovanje, naložbe in zaposlovanje.

Vsak sklep v zvezi z izvajanjem tega sporazuma mora biti sad dogovarjanj med političnimi in družbenimi silami, ki odražajo težnje in hotenja prizadetega prebivalstva.

Ena od temeljnih točk programa SSK je boj proti vsem oblikam odtujevanja naše zemlje in spreminjanje našega narodnega ozemlja. V zadnjem času so veliko razburjenja povzročile nameravane razlastitve na Kolonkocvu in nameravana vinkulacija obsežnega področja v Skednju, ki jo predlaga varianta k varianti št. 25 splošnega regulacijskega načrta tržaške občine. Naše stališče je, da kadar je treba iz razlogov dokazane javne koristi žrtvovati zemljišča, se mora prizadetim lastni-

PROBLEM JE PREDVSEM MORALEN

Ne gre, da bi naštevali, kdo pojde in kdo ne pojde na letošnje olimpijske igre, problem je drugje; vprašanje ni političnega, temveč predvsem moralnega značaja. Sovjetska zveza je s svojim vkorakanjem v Afganistan kršila suverenost neke neodvisne države. Dejansko gre za podjarmljenje nekega ljudstva, četudi formalno trdijo, da jih je poklicala nova vlada v Kabulu.

Zato se je pred atleti vsega sveta pojavilo vprašanje, ali morejo športniki s svojo udeležbo na olimpijskih igrah sprejeti in opravičiti to sovjetsko nasilje. Poleg tega je prišla v svet vest, da so sovjetske oblasti še z večjo ihto kot prej začele preganjati oporečnike v vseh deželah sovjetskega imperija. Saharova so iz Moskve izgnali v Gorki 400 km stran od Moskve. Mnogo drugih so zaprli ali poslali v pregnanstvo. Ali naj atleti vse to svojevotjno početje sovjetskih mogotcev potrdijo in

opravičijo z udeležbo na olimpijskih igrah?

Če svobodoljubljen človek vse to premisli, bi njegov sklep ne smel biti težak: Solidarnost do preganjanih ljudi in obramba osnovnih človeških pravic do svobode ne dopuščata, da bi takšnemu početju sovjetskih mogotcev dali kakršno koli odobravanje, tudi indirektno ne. Protest vseh atletov svobodnega sveta bi zato moral biti bojkot olimpijskih iger v Moskvi.

OPORTUNISTIČNI RAZLOGI

Toda nasproti moralnim načelom stojijo drugi razlogi: politični, gospodarski in športni. Politični in gospodarski razlogi so vplivali na številne vlade, da so se odločile za udeležbo na olimpijskih igrah. Gre predvsem za države iz vzhodnega bloka in z raznimi filokomunističnimi režimi po vsem svetu.

Športni razlogi so vplivali na narodne olimpijske odbore, da so se tudi proti vladni odločitvi izrekli za udeležbo. Takšen je primer Italije; vlada se je izrekla za bojkot, olimpijski odbor pa za udeležbo. Stranke same so nekatere z vlado za bojkot, druge pa za udeležbo. Posebno glasni so seveda komunisti, ki jim je še vedno vse sveto, kar počenja Moskva. Ti najbolj kritizirajo rimsko vlado zaradi njene odločitve za bojkot. Zato so olimpijske igre tudi predmet sedanji volilni kampanji.

NECASTEN »DA« ITALIJANSKEGA OLIMPIJSKEGA ODBORA

Opredelitev italijanskega olimpijskega odbora (CONI) je, če uporabimo najbolj blagohotno besedo, za Italijane nečastna, kajti odbor je dal prednost ambicijam nekaterih zainteresiranih krogov in privilegiranih atletov stvari svobode in mučeništva celega naroda (afganistanskega), trpljenju interniranih sovjetskih oporečnikov in ogorčenju vseh resničnih pristašev svobode in človeških pravic.

Nečasten »da« na hinavsko in licemersko srečanje v Moskvi, kjer naj bi tekmovali športniki amaterji, ko vemo, da so zlasti tisti iz vzhodnih držav profesionalisti, ki naj služijo poveljevanju sistema na oblasti; nečasten »da« na sklicevanje, da je treba atletom omogočiti nastop potem ko so »žrtvovali«. Pa vemo, da je to »žrtvovanje« za premnogo dobro plačano, ki jim prinaša stotine milijonov. Stotisoči delavcev in kmetov doprinesejo vsak dan težje žrtve kot ti izbrani športniki, pa zaradi tega nihče ne dvigne glasu v njihov prid. Najmanj levica, ki nenadoma proslavlja »žrtve« atletov milijonarjev.

Značilna je med drugimi izjava nekega ameriškega atleta na dolge proge: »Že štiri leta se vadiim vsak dan za nastop v Moskvi. Nič drugega ne delam. Za moje vzdrževanje skrbi žena, sedaj pa zaradi Carterja ne bom smel na olimpiado.«

NEOPRAČILJIVO RAVNANJE

Če je že negotovanje takega in drugih atletov človeško opravičljivo, pa ni opravičljivo ravnanje zlasti zahodnih strank in vlad, ki so se odločile za nastop v Moskvi. Ni opravičljivo, ker vdor Rusije v Afganistan je izrazito osvajaško dejanje, podobno Hitlerjevemu, ko je vkorakal v Avstrijo in na Češkoslovaško.

Igrati sedaj vlogo nekdanjega Chamberlaina je kratkovidno, nedopustno ter skrajno nevarno, kot je bila kratkovidna in nevarna politika zahodnih evropskih držav do nacističnega imperializma. Kam nas je privedla, pričča zgodovina druge svetovne vojne.

Stranke in vlade svobodnega sveta bi zato morale biti enodušne v bojkotu olimpijskih iger v Moskvi, če jim je še kaj pri srcu svoboda sveta in spoštovanje človeških pravic. Ker pa niso, bo prav gotovo prišel dan, ko bodo postavljene v sličen položaj kot danes Afganistan. Toda bodo v svojem kompromisarstvu imele pogum za to odločitev?

K. H.

Deželno tajništvo SSK je v posebnem poročilu o seji deželnega sveta, ki je bila 21. maja letos, ostro kritiziralo izjavo predsednika deželnega odbora Comellija v zvezi s celovito zaščito slovenske narodne skupnosti. V imenu tristrankarskega deželnega odbora (DC, PSI, PRI) je namreč predsednik izrazil sicer upanje, da bosta osrednja vlada in parlament kmalu odobrila zakonski osnutek v korist slovenske narodne skupnosti, a obenem dal jasno razumeti, da bo deželna vlada le pasivno čakala na sklepe rimske vlade in parlamenta in da ne bo torej dajala svojih predlogov in neposrednih pripomb v tem za vso našo deželo nujnem vprašanju.

Tako stališče je na seji deželnega sveta svetovalec Slovenske skupnosti označil za nesprejemljivo. Mi zahtevamo, je med drugim dejal dr. Štoka, da se deželni odbor in deželni svet predhodno jasno izreče o vprašanju celovite zaščite pravic slovenske narodne skupnosti in obenem o zakonskem predlogu, ki ga je v zvezi s tem vprašanjem predložila SSK že na prvi seji deželnega sveta v četrti mandatni dobi leta 1978.

Zato morata tako deželni odbor kot deželni svet čimprej razpravljati o tem zakonskem predlogu in o drugih resolucijah, ki obdelujejo to vprašanje. Deželni odbor in deželni svet morata biti aktivna dejavnika v tej fazi, ko se v Rimu razpravlja in odloča o globalni zaščiti Slovencev v Italiji, saj gre za problem celotnega prebivalstva naše dežele. Deželni odbor ne sme biti v tem delikatnem in važnem trenutku tih in pasiven, saj se odloča o narodnostni usodi Slovencev v Italiji.

Iz protesta proti takšnemu zadržanju deželnega odbora, ki ga sestavljajo demokristjani, socialisti in republikanci, je deželni svetovalec SSK zapustil sejo deželnega sveta, da bi tako izrazil odgovornost pozornost deželi in oblasti na problematiko celovite zaščite Slovencev v Italiji.

Pertini v Španiji

Predsednik italijanske republike Sandro Pertini se ta teden mudi v Španiji na uradnem obisku. V ponedeljek 26. maja se je sestel s kraljem Juanom Carlosom, naslednji dan pa z najvidnejšimi osebnostmi španskega političnega življenja. V sredo 28. maja je Pertini obiskal španske »Cortes« (parlament), popoldne pa si je ogledal nekdanjo prestolnico Španije Toledo. Na vseh teh potih ga je spremljal italijanski zunanji minister Emilio Colombo. Zadnje tri dni je Pertini zasebno obiskal Granado in Sevillo na jugu države ter Barcelono, prestolnico Katalonije, ki je leta 1977 spet postala avtonomna dežela.

Opozorilo škofov Treh Benečij

Nadškofje in škofje Treh Benečij so se zbrali od 12. do 16. maja na duhovnih vajah, ki so jih imeli v vili Brezmedežne v Torregli. S slovesno koncelebrirano mašo so želeli proslaviti 15. stoletnico rojstva sv. Benedikta, nato pa so imeli običajno konferenco. Na njej so med drugim opozorili na štiri negativne pojave, ki trenutno najbolj vznemirjajo škofo zaupanih jim področij. So to splav, občuten padec rojstev, mamila in terorizem.

Brez procesij sv. Rešnjega Telesa

Italijanska škofovska konferenca je izdala naslednje navodilo: »Evhariistična procesija ob prazniku sv. Rešnjega Telesa v nedeljo 8. junija se letos v dogovoru med Italijansko škofovsko konferenco in notranjim ministrstvom ukine zaradi sovpadanja z upravnimi volitvami. Župniki naj v nadomestilo imajo slovesno mašo in uro čiščenja pred Najsvetejšim. V občinah, kjer ni volitev, naj le bodo procesije z Najsvetejšim, kot predvidevajo zadnji predpisi o čiščenju sv. Evharistije. Vsa krščanska občestva se pozivajo, naj s Kristusom, ki je navzoč v Evharistiji, molijo h Gospodarju žetve, da zbudi veliko duhovnih in redovnih poklicev v naši Cerkvi.«

Leto birme v Gorici

Priprava na birmo vsako leto povsod vzbudi veliko skrb in »vroče krvi«. Dušni pastirji z veliko grenkobo v duši ugotavljajo, da je birma za mnoge birmance pravzaprav ne potrditev v veri ampak »potrditev za nevero«, kajti mnogi po birmi versko prakso popolnoma prekinejo. Zakaj se to dogaja?

Gotovo je največji razlog temu velika prehodna doba, ki jo ti mladi v teh letih (12-15) doživljajo zelo intenzivno. Potrebno jim je zato posvetiti veliko pozornosti, časa, nege in potrpežljivosti, da njihova vera čimbolj mirno premosti prehod od otroške k odrasli veri.

Mnogi, posebno starši, se sprašujejo, zakaj začnemo s pripravo na birmo tako zgodaj (jeseni) in kaj vse duhovniki »nalozimo« na birmance in njihova rama: Saj smo tudi mi šli k birmi, pravijo, pa je bilo vse bolj enostavno. Nekdaj se kot birmanci nismo srečevali s takšnimi težavami glede vere. Okolje je bilo bolj prežeto s krščanskim mišljenjem in to nas je držalo pokonci. Postrani bi nas gledali, če ne bi spolnjevali svojih krščanskih dolžnosti.

Danes je stanje precej drugačno, posebno v mestu. Otroci razen pri verouku in pri nedeljski maši skoraj ničesar ne slišijo o Bogu. Mikajo jih zgledi tistih, ki so z vero že »obračunal«. Tudi vpliv staršev je znatno manjši, saj običajno sta oba zaposlena in ko se vrneta iz službe, nimata časa za otroke in tudi preutrujenost jima večkrat tega ne dopušča. Toda ali smemo zaradi tega zanemariti versko vzgojo mladih za tako odgovorno življenje?

Če tako gledamo na birmo, potem tudi v Gorici pri Sv. Ivanu ni bilo pri pripravi ničesar »preveč«, saj šteje proti koncu priprave na birmo so stvari tekle kot bi res morale in birmanci so se začeli čutiti kot skupina, skupnost. Dosegli smo komaj osnovo, na katero je treba graditi še po birmi.

Od oktobra smo imeli pripravo enkrat na teden. Birmanci so imeli mape, v katere so risali in pisali — večkrat tudi s pomočjo staršev. Pred božičem in veliko nočjo smo imeli duhovno obnovo skupaj z ostalo mladino. Februarja je vsak prejel od župnije dar: Evangelij - Besedo življenja.

Devet dni pred birmo pa smo se srečali vsak dan kakor so to storili apostoli, ko so skupaj z Marijo v molitvi pričakovali prihod Sv. Duha.

Prvi dan pri župnijskem srečanju bolnikov, kjer so birmanci »dali eno roko«. Drugi dan smo šli peš na romanje na Sv. goro in dali svoj prispevek k pripravi na nadškofovo vizitacijo v oktobru. Četrty dan po maši je birmance obiskal g. škof in se zadržal z njimi v pristrčnem domačem pogovoru, spraševanju in petju. To srečanje je bilo zelo koristno, saj so bili birmanci na dan birme veliko bolj sproščeni in povezani z njim kot naslednikom apostolov.

Ostale dni smo se vsi skupaj udeležili župnijskih šmarnic. Ker mora odrasel kristjan svojo vero in njene resnice dobro poznati, da jo bo lahko vedno pogumno branil in po njej živel, so birmanci (vsak večer nekateri) opravili nekaj »izpit«, pri katerem so se vsi po vrsti dobro izkazali.

Najpomembnejši dan priprave je bila sobota pred birmo, ko smo opravili spoved.

V nedeljo, na dan binokosti je g. nadškof

Cocolin podelil zakrament sv. birme 27 birmancem v župnijski cerkvi sv. Ivana. Berila, darove in prošnje so pripravili birmanci sami. Vsa prenapolnjena cerkev (nekateri tudi zunaj) je navdušeno pela ljudske pesmi. Še posebej zadnje staro, pa vedno novo Marija skoz življenje. Čeprav je bilo zelo veliko ljudi, se je slovesnost odvijala lepo, mirno, domače in zbrano.

Slišal se je ugovor: zakaj birma v cerkvi sv. Ivana, ki je tako majhna? Gotovo je premajhna za tako veliko ljudi, toda prepričani smo, da smo praznik veliko lepše in domače doživeli prav tam, saj to je naša domača cerkev. Drugje smo vedno le gostje. Pomembno je tudi to, da so birmanci potrjeni v veri v župnijski cerkvi zato, ker so potrjeni za versko življenje v župniji in za župnijo. Z birmanci smo se dogovorili tudi, da bomo s srečanja nadaljevali v drugačni obliki tudi po birmi — enkrat mesečno.

Vsem, ki so kakorkoli pripomogli k doživeti slovesnosti, iskrena hvala.

n. č.

Tržaška pokrajina išče stik s kulturnimi ustanovami

Pred meseci je pozvonil telefon. Neznani mladostni glas je vabil na pogovor-anketo o delovanju krajevne kulturne ustanove. Podoben poziv je dobilo nad 300 vodstev italijanskih in slovenskih tržaških kulturnih društev. Pobuda za to je dala tržaška pokrajinska uprava, kateri gre vse priznanje in pohvala.

Namenoma sem začel s tem uvodom, da se spomnimo tistih neznanih študentov, ki so imeli to nelahko nalogo, da so prišli v stik z vsemi (ali skoraj) predstavniki kulturnih društev v Trstu.

15. in 16. maja je pokrajinska uprava povabila vse anketirane predstavnike na dvodnevno zasedanje z namenom, da objavi izid tega dela. Zasedanje je bilo v hotelu Jolly. Prvi dan se je zbralo kar dostojno število zastopnikov, dostojno tudi po številu kvalificiranih prisotnosti.

V začetku je univ. prof. Elio Apih orisal preteklost kulturnih ustanov v Trstu. Brez

dvoma je bilo tehtno in pregledno predavanje, kakor pač zna predavatelj. Nato sta Bruno Tellia in Darko Bratina prebrala in osvetlila izid omenjenih vprašalnih pol.

Prišla je na dan neslutena slika Trsta. Dosedaj smo brali vedno eno in isto (enostransko) poročilo o sedanjem kulturnem stanju Trsta. Ta anketa je odprla novo poglavje in jo morajo upoštevati vsi tisti dejavniki, ki pišejo o sedanjih kulturnih razmerah v Trstu.

To je prava novina z vsemi svojimi razumljivimi napakami in nedostatkami; ob dopolnitvi bo pa Magna charta za deželo, občino in vse kulturne ustanove mesta. Vzбудila bo nove probleme, a končno je tako važna ustanova prišla med kulturne tvorce. Saj ne smemo smatrati te ustanove le v smislu delitve finančnih podpor, temveč iskalca najprej in potem dobitelja pravega stika z bazo.

Ali se zavedajo te odgovorne osebe, da je tržaški človek razočaran nad politiki, da nobena stranka nima nikake rešitve za to mesto, zato je zrel čas, da se globoko seže v tej smeri. V ustvarjanju namreč boljših pogojev za kulturno (izvenpolitično) rast tržaškega človeka. Kritična in negativna stališča anketirancev, predvsem mladih naj bo jasno opozorilo, če je sploh še potrebno.

Pokrajina je stopila v neposreden stik s skoro 2.000 predstavniki italijanskih in slovenskih kulturnih ustanov, ki predstavljajo nekako 30.000 kolikor toliko aktivnih članov.

Kar je v anketi, ne moremo vzeti vse dobesedno, a je bil postavljen stvaren dialog z osebami, ki imajo v večji ali manjši meri svoje mesto v tem mestu. Razvidno je, da iščemo novo obliko sožitja, kar je zelo pomembno in seveda pozitivno.

Sedaj bi morali spregovoriti o raznih odgovorih, toda naš pogovor bi šel zelo daleč in bi moral zavzeti veliko prostora.

To anketo pripravljamo vsem, ki se zanimajo za naše javno družbeno življenje, saj daje zelo jasno sliko, razporejeno po spol, letih, izobrazbi, etnični pripadnosti. Vidimo tako, kateri so najvažnejši problemi mesta, ki so, kot rečeno, drugačni, kakor so si nekateri domišljali. Zanimiv je pogled in odnos do slovenskih soživaljov in slovenske kulture. Ne vem pa, zakaj so odgovorni izpustili odgovor na vprašanje, katere so najmarkatnejše osebnosti v mestu.

Anketa nam realno predoči dejstvo, da ne obstaja v našem mestu samo problem starejših ljudi, temveč tudi mladine, njene usmerjenosti, njene zaposlitve.

S tem delom ni prišla pokrajinska uprava do cilja, ima še veliko poti, dala pa je poročilo, da bo razvijala in nadaljevala to pot, kar zahteva in pričakuje resnična korist našega mesta.

Dušan Jakomin

UTRIP CERKVE

Sv. oče o teologu Küngu

15. maja je sv. oče naslovil na nemško škofovsko konferenco dolgo osebno pismo, v katerem pojasnjuje, zakaj švicarski teolog Küng ne more več učiti v imenu Cerkve. Sv. oče se vprašuje: Ali ima teolog, ki ne sprejema v celoti cerkvenega nauka, še pravico, da uči v imenu Cerkve? Ali sme teolog to želeti, če pa so njegova osebna prepričanja v nasprotju z dogmami Cerkve? Ali sme v tem primeru cerkvena oblast teologa siliti, da kljub vsemu še naprej poučuje?

Brez dvoma ima teolog pravico do iskanja resnice in do poglobljanja vere, vendar mora biti v okviru vere. Dopusiti pa tudi mora, da cerkveno učiteljstvo odloči, kaj je v skladu z naukom Cerkve o veri in morali. Živimo v težki zgodovinski dobi, zato je potrebna prav posebna zvestoba Kristusu in evangeliju. Prenova Cerkve po koncilu je predvsem v povečani zvestobi njenemu poslanstvu.

Poziv duhovnikom v Nikaragui

V srednjeameriški državi Nikaragui je po padcu Somozovega režima prišla na oblast levičarska revolucionarna vlada, v kateri je tudi nekaj katoliških duhovnikov. Škofovska konferenca nikaraguiških škofov jih je sedaj pozvala, naj prepuščajo, ko so prenehale izjemne razmere, povzročene po državljanski vojni, svoja mesta laikom. V Nikaragui deluje trenutno 300 svetnih duhovnikov ter 750 redovnikov in redovnic. Med njimi jih je večina iz ZDA in Španije. En duhovnik pride na 7.600 vernikov.

Odnos med škofi in teologi

Švicarski škofje so posvetili posebno srečanje vprašanju odnosov med škofi in teologi. Povod za srečanje je dal primer teologa Künga. V sklepem dokumentu pravijo med drugim:

Sedanje težave niso le osebne in pravne značaja. Tu gre za celovitost vere, za njeno oznanjevanje in kako se uresničuje v krščanskem življenju. Zato je delo teologov važno in nujno. Bogoslovne raziskave in prizadevanje, da bi napravili verske resnice sedanjemu človeku razumljive, je nujna naloga. To nalogo pa je mogoče varno rešiti le v sodelovanju med cerkvenim učiteljstvom, papežem, škofi in teologi, kajti vsi so poklicani, da skupno služijo vernosti tistih, ki danes tvorijo božje ljudstvo.

Teologi morajo poglobljati vsebino vere za današnji čas. Cerkevno učiteljstvo pa je sprejelo posebno odgovornost, da raziskave teologov primerja z božjo besedo in cerkveno tradicijo. V tem okviru odgovornosti morajo biti včasih sprejeti odločitve.

Smernice za duhovno oblikovanje bogoslovcev

Kongregacija za katoliški nauk, ki ureja zadeve semenišč, je pred kratkim v posebni okrožnici škofom po vsem svetu dala nekaj nujnih smernic za duhovno oblikovanje bogoslovcev. Predvsem poudarja, da je treba gojence semenišč primerno uvajati v duhovno življenje. Dalje je treba v njih vzbuditi ljubezen do sv. Evharistije. Izogibati se je »raznih pretiranosti in izrednosti« pri službi božji, saj te begajo in vznemirjajo vernike. Ni tudi prav, če se latinščina načrtno in dosledno opušta. Bogoslovcem je treba vzgojiti smisel za spokornost, poslušnost in zvestobo do sprejetih dolžnosti. Redno naj opravljajo sv. spoved in častijo Mater božjo. Oblačijo naj se tako, da bodo že z obleko oznanjali, da se pripravljajo na duhovniško službo.

Belgijci za misijone

Papeške misijonske družbe v Belgiji so zbrale lansko leto 1 milijardo in 300 milijonov lir pomoči za misijone. Pomoč je znatno večja kot leto prej.

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Koršičeva nona je umrla

Jožefo Klamič vd. Koršič smo poznali samo kot »Koršičevo nono«. Se za njeno krstno ime nismo vedeli. Sele sedaj ob smrti smo slišali, da se je imenovala Jožefa.

Pokojnica je bila doma iz Ozeljana pri Sempasu. Od tam je prišla v Gorico v razne službe. Tu se je spoznala s Silvestrom Koršičem, mizarjem iz Solkana. Poročila sta se in imela sina Cirila. Po prvi svetovni vojni sta si postavila hišico na solčanskem polju, ki jo sedaj premnogi Goričani dobro poznajo, saj tam bivajo Ciril in njegove tri hčere, ki so se vsi uveljavili v goriškem kulturnem in cerkvenem življenju. Tudi zato je bila pokojna Koršičeva nona dobro poznana.

V življenju je z možem rada hodila v cerkev; njena cerkev pa je bila Sv. Ignacij kot za toliko drugih starejših Goričanov. Tudi zaradi tega je bil njen pogreb v torek 27. maja v tej cerkvi. Vodil ga je msgr. Močnik ob somaševanju gg. Jericija in Marjana Markežiča. K pogrebu je prišlo precej vernikov in pevcev, ki so med mašo peli.

Pokojnica je bila žena molitve. V svoji visoki starosti, ko ni mogla več v cerkev (učakala je 94 let), je rada ponavljala: »Veliko molim, molim za vse, tudi za vas duhovnike.« Njena sobica je tako postala kraj molitve. Kakor je v življenju bogoljubno živela, tako je tudi mirno v Gospodu zaspala, potem ko je prejela vse svete zakramente.

Pokojnici naj bo Bog bogat plačnik, mi pa hvaležni dolžniki. Simu Cirilu in vsem ostalim sorodnikom naše globoko sožalje.

K. H.

Bralci pišejo

Osebna opravičila niso dovolj

Bral sem razna pojasnila in proti-pojasnila v zvezi z obrekovanjem na račun skavtske organizacije, ki je izšlo kot priloga lističa »Klapa«. Imam vtis, da bi uradni del SKGZ rad incident skrčil in omejil na golo pobalinstvo dveh svojih članov.

To res ne more držati, če le nekoliko sledimo vzgojni politiki, ki jo izvajajo naši levičarji v zamejstvu. Kot na drugih področjih tudi tu velja predvsem načelo: uničiti najprej z vsemi sredstvi delo nasprotnikov. Kaj bo potem, to ni pomembno.

To je metoda anarhije ali raznih skupin kot so v Italiji Rdeče brigade in podobno. Vemo, da je cilj teh skupin uničenje sedanjega reda, brez kakega alternativnega predloga. V teh primerih sploh ne smemo več govoriti o vzgoji, ampak o ne-vzgoji. Če iz takega ambienta pridejo na dan produkti kot ta, o katerem govorimo, je to najbolj naravna posledica. Ne pa neljub incident.

Odnos do skavtske organizacije je bil s strani levičarjev vedno odklonilen. To je tudi razumljivo, ker so uspehi te organizacije le preveč vidni. Metode boja proti skavtizmu se spreminjajo: pred leti je šlo za napade politične vsebine, potem so skavte dolgo let ignorirali, zdaj pa jih blatijo. Ni težko razumeti, kaj bi s skavtizmom naredili levičarji v naslednji fazi, če bi prišli na oblast. In morda je prav to namen zadnjega napada v sedanjem predvolilnem času.

Če je imel napad namen sejati razdor v skavtske vrste, je dosegel ravno obratni učinek. Vsi skavti, starši in prijatelji smo se znova zavedeli, kje je naš pravi nasprotnik.

Ta »podvig« naših levičarjev je delo celine aparata levičarske propagande in ni dovolj, da beremo neka osebna opravičila. Hočemo, da nam je priznana pravica do obstoja in do delovanja, ne samo od strani Italije, ampak tudi od tistih, ki pravijo, da pri nas zastopajo Jugoslavijo.

Sicer pa moramo priznati, da smo bili na taborjenjih v Sloveniji vedno deležni vsega spoštovanja in nas ni nihče nikdar motil. Naši levičarji pa bi najbrž radi dobili krono ekstremizma in pravovernosti, zato vidijo v delovanju katoliških organizacij smrtno nevarnost in reagirajo s tako napadalnostjo.

Pri voličih učimo otroke, da se morajo pred nevarnostjo združiti kot volkovi v skupno krldo, da se lahko bolje branijo. Mislim, da je to dobro načelo tudi za nas vse.

Podpisano pismo

OD TEDNA DO TEDNA

■ Rimski sodniki so obsodili na dve leti in osem mesecev zapora uradnika obveščevalne službe SISDE Silvana Russomana, ker je časnikarju rimskega dnevnika »Il Messaggero« Fabiu Ismanu izročil zapisnik zasliševanja brigadista Patrizia Pecija. Časnikar Isman je bil prav tako obsojen zaradi kršenja preiskovalne tajnosti in objave sodnih aktov in sicer na poldrugo leto zapora, medtem ko je bil odgovorni urednik lista Emiliani kaznovan z globo 400.000 lir. Seveda so se časnikarji čutili prizadeti v svobodi obveščanja (ki pa jo pogosto zlorabljajo) in so objavili vrsto protestnih izjav.

■ V Rimu je v enem predmestij policija odkrila skrivališče rimskega voda rdečih brigad. Skrivališče je bilo v stavbi, kjer prebivajo predvsem uradniki in trgovci. V stanovanju so varnostni agenti našli ogromno količino modernega orožja, razstreliva in ponarejenih dokumentov.

■ Libijski diktator fanatični musliman Gedafi je naročil svojim pristašem, naj njegove nasprotnike zasledujejo tudi v izoemstvu, kamor so se zatekli in jih fizično likvidirajo. Tako so najeti morilci v Atenah ubili mladega Libijca, v Rimu pa zadnje čase že kar štiri. Pri enem so pustili napis: »Alah je velik. Sovražnike ljudstva bomo dohiteli, kjerkoli se skrivajo.«

■ Po izbruhu ognjenika Mount St. Helens v južnem delu ameriške zvezne države Washington je oblak pepela prekril prostrana območja. Prodlr je celo v državo Colorado, ki je 1.700 km zahodno od ognjenika. Ob eksploziji, ki jo je bilo slišati 250 km daleč, je razneslo gornjih 400 m vulkana, tako da je sedaj visok 2950 m.

■ Predsednik deželne vlade Quebec v Kanadi, kjer je v večini francosko govoreče prebivalstvo, René Levesque, je pozval tamkajšnje prebivalstvo, naj se z referendumom izjavi, če odobrava, da se pogaja z zvezno vlado o bodoči pripadnosti Quebeca. Levesque namreč propagira misel, naj bi se dežela Quebec odcepila od ostale angleško govoreče Kanade. Toda prebivalci Quebeca so zavrnili njegov predlog za pogajanja z zvezno vlado in posredno na ta način tudi odcepitve od ostale Kanade, saj je Levesquea podprlo le 40,5 % volivcev.

■ Na otoku Jamaiki v mestu Kingstonu je v domu onemoglih izbruhnil požar, ki je poslopje popolnoma uničil. 157 starih žensk je pri tem izgubilo življenje. Sumijo, da je bil požar podtaknjen.

★

Ne zapravljaj časa! Služil ti bo za pripravo na večnost! (bl. Leopold Mandić).

m. a.

Nada Pertot: Od antike do danes

Pred kratkim je izšel v Trstu nov učbenik za slovenščino *Od antike do danes*. Novo slovensko berilo je sestavila prof. Nada Pertot in je v glavnem sad dolgoletnih izkušenj dela v šoli, knjiga pa je nastajala predvsem ob avtoricinem poučevanju v prvih dveh razredih Znanstvenega liceja v Trstu. In prav zveznim razredom višjih srednjih šol je nova antologija tudi namenjena.

Ze na prvi pogled lahko ugotovimo, da se nova knjiga precej razlikuje od dosedanjih tovrstnih učbenikov. Vsebinska je zajeta v treh tematskih krogih oziroma delih. V prvem delu *Naši skupni znanci* je avtorica predstavila avtorje in tekste, ki so postali že neovrgljivi del naše kulture sploh. Lepa Vida — izraz neumičljivega človekovega hrepenenja stoji ob Antigonu — simbolu človeškega dostojanstva in svobode.

Drugi del, ki nosi naslov *Naša rast*, je morda še najbolj toplel in doživet. V njem je Pertotova prikazala odsev naše zgodovinske preteklosti v literarnih delih in publicistike sploh. Iz izbora avtorjev lahko ugotovimo, da je avtorica dala viden poudarek razmeram na Primorskem, tako tistim iz preteklosti kot sedanjim. Prav

v tem delu nam je knjiga zelo blizu in še najbolj naša. Naj opozorimo le na dva zanimiva teksta: na pisma Isabelle Marrenzi in na odlomek iz življenjepisa Josipa Godine-Vrdelskega o Matiji Čopu.

V tretjem delu z naslovom *Človek z drugimi in sam s seboj* pa je avtorica skušala s primerno izbranimi teksti opozoriti na raznovrstne razsežnosti sloveske eksistence. Vemo, da je vsaka antologija sad okusa, razgledanosti in prakse sestavjalca. Zdi se nam, da je mogoče prav v tem tretjem tematskem krogu zaslediti tisto rdečo nit, ki je vodila Pertotovo ob izbiri tekstov za celotno delo: »Ali bomo kdaj razumeli, da je najdražje na svetu — človeško življenje in njegova svoboda? Ali pa je pred nami še barbarstvo?... Želim vam miru in svobode.« (str. 614).

Naj opozorimo še na bogato spremno besedo ob posameznih tekstih, pa naj bo to odlomek iz literarne kritike, dragocen bibliografski podatek ali napotek za nadaljnje delo z dijaki.

Zelo okusna in nova je oprema, ki si jo je zamislila prof. Franka Fornazarič.

m. a.

Ali je radio Trst A še svoboden?

Sem precej pozoren poslušalec radia, ker mi čas in delo, ki ga opravljam, to dopuščata. Tako poslušam tudi radio Trst A. Žal pa imam na račun naše postaje precej pripomb. Vsega zdaj ne bom omenjal. Morda kdaj drugič, na primer o napovedovanju. Danes samo nekaj pripomb o politični obarvanosti radia.

Kaj me moti? Na primer to, da ni več razlike med Ljubljano in Trstom. Nasprotno se mi zdi, da radio Trst A včasih celo prekaša kako režimsko postajo ali celo sam Primorski dnevnik (glej smešenje Kristusa na oljčni nedelji). Res je, da včasih lahko ujameš na tej postaji kak demokratičen glas, a treba ga je skoraj iskati in nanj dolgo čakati, ko na primer novico, poročilo ali oddajo pripravi človek, ki mu je do pluralizma in demokracije.

Teh pa je menda na radiu Trst A vedno manj, saj sem prav pred kratkim slišal napovedovalko, ki jo slišimo po radijskih valovih že najmanj trideset let, kako je v oddaji titulirala s »tovarišice«. Tega menda prej ni delala, ker bi jo slišali. Zdi se mi, da so nekateri radijski delavci postali celo tako goreči aktivisti, da ne omenjajo na primer duhovnika, ki blagoslovi kip, kot je bilo slišati, v večernih poročilih ob nekaterih nedavnih poimenovanjih šol, čeprav je duhovnik kip blagoslovil, kot smo izvedeli iz direktnega prenosa prireditve.

Nadalje: pregled zamejskega tiska ob nedeljah. Dobro je znano, da je lahko tudi izbiranje člankov in gradiva nekaka oblika cenzure in potvarjanja dejstev in dejanske stvarnosti. V pregledu zamejskega tiska izbira radio Trst A članke iz zamejskih tednikov in edinega dnevnika. Običajno preberejo uvodnik ali važnejši članek. Toda medtem ko iz Primorskega dnevnika in Novega lista preberejo dosledno samo pomembne politično obarvane članke, preberejo iz Katoliškega glasa samo članke, ki jim pridejo »politično« prav.

Tako se je zgodilo v nedeljo 18. maja, zjutraj. Medtem ko so iz Primorskega dnevnika prebrali uvodnik o občnem zboru Kmečke zveze, so iz Katoliškega glasa prebrali članek z dna prve strani, ki je govoril o Titovem pogrebu, kot da bi šlo za izredno aktualnost ali posebno gledanje na neko dejstvo, medtem ko je bil le opis pogreba izpred enega tedna. Važen pa je bil v Katoliškem glasu tisti teden prav uvodnik, ki je govoril o političnem delu kristijanov po koncilu. Uvodnik je bil temeljit in podkovan s citati o smernicah po drugem vatikanskem koncilu. Zakaj nam ga radio ni posredovalo?

Kot sem rekel na začetku, je lahko tudi izbor članka neka oblika cenzure. In podobnih primerov bi lahko naštel še in še, ker radiu sledim zelo veliko in mi gradiva o takem obnašanju ne manjka. Ker se oglašam šele sedaj, je to zato, ker se mi zdi, da bi bilo treba s takim početjem vendar enkrat nehati, ker živimo v demokratični in pluralistični družbi, kjer ima vsak dostojen glas svoje mesto.

Na koncu se zato prav pesimistično sprašujem, če je radio Trst A še svoboden ali je postal režimski? In kdo skrbi za nadzorstvo nad takimi tendencioznimi oddajami? Ali ni tudi radio Trst A v sklopu RAI-a? Poslušajte nekatere dni poročila, še posebno v jutranjih urah, in si boste z menoj vred postavili ista vprašanja.

J. r.

»Razgledana« sodelavka radia Trst A

V dopoldanskih urah še nadalje vedri na tržaškem radiu Ondinea Cupin, kakor

Ekumenski romarji iz Trsta in Gorice (4) na škofovskem posvečenju

SLOVO OD PASTIRJA BEOGRAJSKE CERKVE

Dež se je spremenil v naliv. Ulice so do nekega kot jezera. Promet je kaotičen. A sestra šoferka vozi varno in pogumno v noč in naliv.

Nadškofijski dvorec je stisnjen med ostale hiše na Svetozara Markovića ulici. Ko sestra pozvoni, se velika lesena vrata takoj odpro in ko vstopimo, nam že prihaja naproti novi nadškof. Volji nas v »Prejemno sobo. Radi bi mu poljubili roko, a nam ne dovoli. Dragoceni prstan, ki je zamenjal s čisto navadnim železnim. Tako nam je dražji in bližji. Govori nam z isto prijaznostjo in z istim vedrim nasmehom kot nekoč. Pripoveduje nam, ka težko se je odločil, a ko je spoznal, da Bog tako hoče, se ni več branil... Ne moja nego tvoja volja neka bude!

»Morda se boste sedaj malo več odpo-

da zna ona sama govoriti o vsaki stvari in o vsakem vprašanju, bolj kakor vsi intervjuvanci, ki jih je doslej povabila pred mikrofoni. Tako je pred kratkim bil dolg razgovor, posvečen krizi družine in zakonske zveze in neosporavni zaključek je bil, da sta ti ustanovi nekaj že povsem preživetega... Nič novega, boste rekli, toda posplošena trditev je šla mimo brez debate, brez pripombe, da to drži le za nekatero, ki nimajo nobene pravice tega razglašati na ves glas. Toliko govorimo proti reklamam, a po tržaškem radiu se reklama najslabše vrste naravnost vsiljuje.

V neki drugi oddaji je vedno ista Ondinea spraševala, ali je knjiga neke poljske pisateljice že bila prevedena v »jugoslovanski jezik«. Ker je bilo vprašanje postavljeno javnosti, ji sporočamo, da se do zdaj to še ni zgodilo. Vsekakor ji objublamo, da ji prvo knjigo, ki bo dotiskana v »jugoslovanskem jeziku«, pošljemo v dar z osebnim posvetilom.

Kritičen poslušalec

Neobjektivno poročanje

V ponedeljek 19. maja je bilo v Društvu slovenskih izobražencev v Trstu izredno zanimivo predavanje vašega sodelavca g. J. Juraka o Slovencih v Argentini. Predavatelj je živel v Argentini 15 let, pred kratkim pa je bil tam na krajšem obisku. Razmere pozna torej izredno dobro in prikazal nam je zares verno sliko tamkajšnjega življenja. V tej sodbi se strinjajo tudi drugi udeleženci zanimivega predavanja.

Toda, kar me je presenetilo, je bilo poročilo časnikarja po radiu Trst A v torek 20. maja zjutraj. Poročal je o poteku večera in na koncu dodal, da je vsa razprava, ki je sledila predavanju, izvenela v obsorbno sedanjeva režima v Argentini. Časnikar, ki je bil tisti večer v DSI, je očitno sedel na ušesih ali pa je v svojem poročilu izrazil svoje želje ali svoje gledanje na problem. Kot udeleženec pa lahko mirno pričam, da razprava ni izvenela v kako obsorbno. Toliko zaradi resnice, ki mora biti časnikarjem sveta.

(Podpis)

Zmaga stališča Slovenske skupnosti

V sredo 21. maja se je na sedežu stranke sestal izvršni odbor Slovenske skupnosti, ki zaseda vsak dan zaradi velike množine dela v predvolilnem obdobju.

Pri tem je z velikim zadovoljstvom vzel na znanje vest, ki jo je objavil istega dne tržaški »Piccolo«, da sta deželna predstavnik, predsednik Comelli in odbornik Coloni, predočila v Rimu zunanjemu ministru Colombu možnost o poglobitvi različnih rešitev za namestitve industrijske proste cone.

To novico je izvršni odbor sprejel s toliko večjim zadovoljstvom, v kolikor se je bila SSK že decembra 1976 izrekla s svetovalec Štoko, Dolharjem in Brezgarjem proti nameravani lokaciji cone na tržaškem Krasu. To stališče sta leta 1977 branila tudi Zorko Harej in Aleč Lokar na tržaški gospodarski konferenci.

Pozneje je bilo stališče potrjeno raznim kritikam in pritisikom, danes pa se kaže kot pravilno. To je velika načelna zmaga stališč SSK.

Seveda, to še ne pomeni, da je SSK kot taka proti sodelovanju med Italijo in Jugoslavijo, ali celo proti ustanovitvi mešane industrijske cone. Nasprotno, zlasti po podpisu sporazuma med EGS in Jugosla-

čili. »Blagovest« boste gotovo prepustili drugim.

Nasmehne se. »Komu pa? Nikogar ni, ki bi mu to delo lahko izročil.«

Razmere v škofiji niso rožnate. Marsikaj ga boli. Usoda 250 tisoč ljudi v Novem Beogradu mu je pri srcu. Nimajo cerkve ne duhovnikov. Razdalje so velike, najbilo v Zenunu kakor v Beogradu. Vesel je, ker so mu oblasti sedaj naklonjene. Prepričani smo, da bo s svojo dobroto uspel.

Razdeli nam spominske podobice: na naslovni strani njegov grb, na notranji strani srečanje s sv. očetom Janezom Pavlom II.

Minute se stekajo, ne moremo jih ustaviti. Poslovimo se srečni, da smo lahko prisostvovali velikemu dnevu našega priljubljenega vodiča in zavzetega delavca za zbliznanje med Vzhodom in Zahodom.

Neprestano lije. Poženemo se do avta, on pa še vedno stoji tesno prizet na škofijska vrata in nam maha v pozdrav. Potem razširi roki in nas še zadnjič blagoslovi.

Odhajamo globoko pretreseni. Vse, kar

tržaške novice

Uspešno posredovanje dr. Štoko

Deželni svetovalec SSK dr. Drago Štoko je pred časom naslovil na deželnega odbornika za javna dela Biasuttija interpelacijo, zakaj se ne asfaltira cesta, ki pelje iz Ukev h gorskemu zavetišču Nordio in na Ukljansko planino.

15. maja letos je prejel dr. Štoko od omenjenega odbornika obvestilo, da je župan občine Naborjet-Ovčja vas, v katero spadajo tudi Ukve, dobil avtorizacijo, da vključi v program javnih del tudi »cestna dela v Ukvah«, za kar je nakazanih 217 milijonov 500.000 lir. Na tem območju je intervencija dr. Štoko dosegla svoj zaželeni učinek.

Osnovnošolska olimpiada 1980 pri Sv. Ivanu

Osnovnošolski otroci vseh slovenskih mestnih šol se bodo letos množično udeležili športno-kulturne prireditve, ki se slovesno zaključijo v soboto 31. maja na stadionu 1. maj v ul. Guardiella 7. Pokroviteljstvo in organizacijo te manifestacije je sprejela svetoivanska osnovna šola »O. Zupančič«, organizacijo športnega programa pa »Športna šola - Trste«.

V soboto 17. maja so se že odvijale izločitvene tekme v igri »Med dvema ognjema«. Pri tej igri je sodelovala vsaka šola z eno ekipo, finalna tekma medšolskega turnirja pa bo v soboto 31. maja zjutraj.

Vse šole sodelujejo tudi v troboju (tek, skok v daljino in met kroglice), pri likovnem natečaju (risbe na temo »Otroci in šport«) in pri kulturnem programu.

V soboto 31. maja bo prireditev s sledječim sporedom: ob 9. uri: pevski nastop vseh udeležencev, ki enoglasno zapojejo pesem »Kekec«; troboj za vse otroke (tek, skok v daljino in met kroglice); malica in pijača (za vse nastopajoče otroke); finalna tekma »Med dvema ognjema«; ob 17. uri

pa kulturni program s sodelovanjem posameznih šol (zborovsko petje, folklorne ples, recitacije, ritmična telovadba); srečolov; razstava risb likovnega tečaja; nagrajevanje.

Organizacijski odbor vabi vse prijatelje osnovnošolske mladine, naj prisostvojuje temu slovesnemu zaključku šolskega leta.

Rojan

Na binško nedeljo smo praznovali 19. obletnico odprtja Marijinega doma. Leta naglo tečejo, Marijin dom pa je vedno priljubljen. Posebno ga cenijo otroci zaradi lepega igrišča, kjer se lahko do milega sprostitjo.

Pri prireditvi za obletnico so sodelovali vsi otroci osnovne šole s prizori, recitacijami in petjem. Sodelovala je tudi folklorna skupina, ki se je vadila pri pošolskem pouku. Nastopili so tudi otroci otroškega vrta in prisrčno zapeli tri pesmi. Svoj prvi nastop je imel mladinski ansambel »Andromeda«. Pokazali so veliko dobre volje in tudi uspehi. Risalnega »ex tempore« se je udeležilo nad 70 otrok. Mlajši so risali na temo »Moje igrače«, večji pa na temo »Moje igre«. Cerkevni zbor je ubrano zapel tri pesmi. Pokazala se je lepa poveza med šolo in župnijo, kar je zelo razveseljivo. Drug drugemu smo potrebni.

Prireditve se je udeležilo veliko ljudi. Kadar nastopajo otroci, je tudi udeležba dobra. - SZ

Prvo sv. obhajilo in birma v Mačkoljah

Letos smo v Mačkoljah v kratkem času imeli kar dve slovesnosti: prvo nedeljo v maju je 22 otrok iz vasi prejelo zakrament sv. birme, 18. maja pa je osem otrok pristopilo k prvemu sv. obhajilu.

V zvezi s sv. birmo je g. župnik otroke skoraj dve leti pripravljaj na prejem tega zakramenta. Pa tudi drugi vaščani in starši birmancev so se potrudili, da bi praznik čim bolj uspel.

Naša cerkev je bila namreč potrebna popravila. Najprej smo naročili nova okna. Ko so bila ta nared, smo začeli z beljenjem cerkve. Nekateri so pomagali z denarnimi prispevki, drugi pa s prostovoljnim delom. Predvsem se moramo zahvaliti skupini mož, ki so cel teden pozno v noč pomagali pri delu, nekateri celo brez večerje. Še posebej pa se moramo zahvaliti osebi, ki nam je brezplačno posodila ogrodje in še sama več ur pomagala pri delu. Ob tej priložnosti smo s prispevki nekaterih vaščanov kupili tudi nov lestenec in šest stranskih luči. Tako je bila cerkev za škofov prihod kot nova.

Na »majenco« (prvo nedeljo v maju), ko imamo vaško opasilo, je bila cerkev zelo lepo okrašena, tako znotraj kot zunaj. Ponoči so namreč skavti s pomočjo nekaterih odraslih postavili pred cerkvijo polno mlajev, to je mladih topolovih dreves.

4. maja popoldne ob 18. uri smo pred cerkvijo pričakali g. škofa. Birmanci in birmanke so ga sprejeli s pesmijo. Nato ga je eden izmed birmancev z nekaj besedami pozdravil, birmanka pa mu je izročila šopek cvetja.

Začela se je sv. maša, katero je daroval sam g. škof. Med mašo je pel cerkveni pevski zbor. S pesmijo so sodelovali tudi birmanci, katere je za to priložnost pripravila požrtvovalna gđc. Ljuba.

* * *

Po dveh tednih, tj. 18. maja pa je bila slovesnost prvega sv. obhajila. Prvoobhajanci in njihovi starši so se pred mašo zbrali v župnijskem domu in nato v procesiji prišli v cerkev. Za to priložnost je gđc. Ljuba pripravila celotni otroški zbor »Slovenski šopek«, da je pel med mašo. Sodelovali so tudi prvoobhajanci sami, ki so po prejemu sv. obhajila zapeli priložnostno pesem.

Tu se gđc. Ljubi prisrčno zahvaljujemo za ves njen trud in delo, ki ga je imela pri pevskih vajah.

Po maši smo se vsi skupaj spet zbrali v župnijskem domu, kjer so mame poskrbele za čaj in razne dobrote.

Za zaključek vas, dragi bralci, ob tej priložnosti še enkrat spomnimo, da je otroški zbor »Slovenski šopek« že posnel svojo ploščo. Kmalu bo namreč v prodaji in pripravljamo se, da to ploščo tudi kupite. Snemanje namreč dosti stane. Morali smo si izposoditi precejšnjo vsoto denarja, ki ga bo treba v določenem roku vrniti. Pričakujemo vaše razumevanje in pomoč.

Udeleženka

- KONEC -

Skupina mam iz Mačkolj

Z GORIŠKEGA

Ansambel Lojzeta Hledeta v Domu ostarelih v Ločniku

Ob prisotnosti 90 gostov Doma za ostarele »A. Culot« v Ločniku je ansambel L. Hledeta nastopil v nedeljo zjutraj ob 11. uri s sporedom slovenskih skladb. Za program, namenjen tem starejšim osebam, katere obseva le še sonce spominov in ki se za življenje tako težko ogrejejo, so slovenski izvajalci segli med novejšje in starejše poskočne skladbe; zaigrali so tudi eno zborovsko in eno italijansko pesem.

Poslušalci so se veselega programa takoj oprijeli in živo sodelovali z ansamblom. Zivalno so kimali in odgovarjali napovedovalcu članu ansambla, ki jih je pozdravil in nato še povezoval skladbe v slovensčini in italijanščini. Prav v teh trenutkih smo občutili, kako je dobra polovica poslušalcev cenila tudi besede v slovensčini. Vsem prisotnim so bile vseh napovedovalčeve domisljice, najbolj pa jih je osvojilo veselo razpoloženje, ki je zvenelo iz pesmi, da so se ob njih za trenutek spet pomladili.

Zaslugo za to srečanje nosi član ansambla, ki je ravnatelj zavoda predlagal nastop te skupine. Ravnatelj je takoj privolil v to, saj so taki nastopi hvaležno sprejeti.

Družba prevečkrat pozablja na starejše ljudi, vendar zahaja v ta zavod veliko skupin in so gostje Doma kar vajeni takih srečanj. Nedeljski obisk pričča, da tudi v našem slovenskem prostoru še tli skrb za človeške vrednote. - hd

Predčasni zaključek koncertne sezone

Pred časom smo v našem listu že najavili nastop ansambla Consortium musicum iz Ljubljane, s katerim bi se morala letos zaključiti abonmajška koncertna sezona v Gorici. Koncert pa je nenadno odpadel zaradi višje sile, v kolikor je sovpadal s smrtjo oz. pogrebniimi svečanostmi za pok. jugoslovanskim predsednikom. Prireditelji sporočajo, da bo koncert istega priznanega ansambla iz Ljubljane gotovo na vrsti v jesenskem času in obenem naprošajo abonentne in vse ostale prijatelje glasbe in koncertne obiskovalce, da te objektivne razloge upoštevajo.

Vsekakor pa je letošnja koncertna sezona, ki jo skupno organizirajo Glasbena matica, ZSKP in SPZ, imela lep potek in je tudi beležila velik uspeh tako na področju umetniške plati kot tudi s strani občinstva. Vse to je zlasti pokazal zadnji koncert s pianistko Dubravko Tomšičevo, ko smo lahko v naši sredi poslušali eno izmed prvih umetnic na področju klavirske interpretacije.

Splošne programske smernice za prihajajočo leto kažejo tudi zelo zanimiv in pester potek bodoče sezone. V načrtu organizatorjev je namreč vedno prisotno vodilo, naj bi goriška koncertna sezona predvsem prikazala čim vernejšo sliko najprej slovenske glasbene ustvarjalnosti na vseh področjih. Umetniška politika teži za tem, da se nudijo publikli vse tiste glasbene zvrsti, za katere sicer nima drugače možnosti sprejemanja. S tem ima goriška koncertna sezona za vse veliko kulturno poslanstvo.

V Katoliškem domu v Gorici bo SSG iz Trsta uprizorilo v petek 30. maja ob 20.30 dramsko delo Slawomirja Mrożeka »Tango«. Igra je za goriški abonma in zadnja v tej gledališki sezoni.

Iz Slovenije

Krščanska duhovnost

Ob šestdesetletnici svoje ustanovitve je teološka fakulteta v Ljubljani začela pomembno delo za Cerkev na Slovenskem z izdajo Teološke knjižnice, ki jo urejata dr. France Oražem in dr. Štefan Steiner. S to zbirko bi slovenski teološki strokovnjaki radi sčasoma obravnavali vsa področja teoloških ved, filozofije, sv. pisma, osnovnega bogoslovja, dogmatike, moralke, oznanjevanja, pastoralne idr. v istem obsegu, kakor ga zahteva odrešitveno delo, upoštevajoč sedanji razvoj teh ved in sodobne potrebe tega dela pri nas.

Zbirka je najprej namenjena študentom teološke fakultete v Ljubljani in dušnim pastirjem, kakor tudi vsem pastoralnim delavcem in katoliškim laikom, ki želijo poglobljeno versko izobrazbo; končno pa vsem ljudem dobre volje, ki iščejo resnico v krščanstvu ali ga vsaj hočejo prav spoznati.

Kot prvi zvezek te zbirke je izšla knjiga Krščanska duhovnost - uvod v teologijo duhovnosti, ki jo je napisal dr. France Oražem. Napovedane so knjige doktorjev V. Dermota, V. Fajdiga, A. Nadrah, F. Perko, F. Rode, F. Rozman, S. Steiner, A. Strle, L. Šuštar, R. Valenčič.

Kandidati SSK za rajonske svete v goriški občini

Rojce: Brajnik Marko, delavec; Kogoj Joško, delavec; Marušič David, delavec, Sirk Ivan, študent.

Pevma-Oslavje-Štmauer: Bensa Silvan, kmetovalec; Bizaj Franc, kmetovalec; Košič Joško, trgovec; Radinja Silvan, kmetovalec; Sfiligoj Jožef, delavec; Valentinčič Ivan, delavec.

Sv. Rok-Sv. Ana: Klanjšček Niko, tehnični asistent; Cotic Stefan, študent; Debenjak Maks, upokojenec; Rustja Goran, študent; Vetrlih Albert, obrtnik.

Gorica center: Černic Marjan, zobotehnik; Piščanc Zora, uradnica; Prašnik Viktor, obrtnik; Soban Bernard, trgovec; Terpin Ivan, trgovec.

Svetogorska ulica-Placuta: Bolčina Ivan, učitelj; Bratuž Lojzka, profesorica; Černic Igor, trgovec; Koršič-Cotar Marilka, farmacevtka; Podveršič Anton, kmetovalec.

Podgora: Jarc Lidija, učiteljica; Rustja Bruno, trgovec; Jarc Emil, profesor; Spacapan Mirko, delavec.

Ločnik: Rožič Marjan, trgovec; Brešan Vladimir, uradnik; Jarc Lidija, učiteljica; Paulin Damjan, uradnik.

Stražice: Podveršič Franc, gostilničar; Bratuž Andrej, profesor; Spacapan Mirko, zdravnik; Lavrenčič-Spacapan Ivana, trgovka.

Štandrež: Brajnik Dušan, kmetovalec; Breščak Marjan, tehnik; Krpan Lucijan, delavec; Mučič Jordan, delavec; Mučič Marjan, tehnik; Nanut-Marušič Joana, delavka; Selva Viktor, trgovec; Srebotnjak Franc, trgovec; Tabaj Božidar, obrtnik; Zavadlav-Paulin Majda, učiteljica; Znidarčič-Pavio Anica, gospodinja.

Shodi in srečanja SSK za volitve

V teku priprav na bližnje upravne volitve je SSK začela s svojo volilno kampanjo. Tako so na programu zlasti sestanki in volilni shodi, kjer predstavniki stranke in kandidati za občinski svet seznanjajo volivce s programom in s smernicami slovenske stranke.

Slovenska skupnost je že pripravila vrsto shodov v Rupji, Gabrju, na Peči, v doberdovski občini in v Gorici. Tu je imela širši sestanek volivcev v dvorani Katoliškega doma, na katerem so predstavniki pokrajinskega tajništva oz. kandidatje v posameznih občinah orisali volilni program. SSK je medtem že plakatirala na vseh volilnih tablah svoje lepake, ki opozarjajo javnost na njeno prisotnost v politično upravni areni. Obenem je SSK prisotna s delom v sekcijah, s tiskom in na radiotelevizijskih volilnih tribunah.

Prepričani smo, da bodo zavedni Slovenci v vseh naših občinah (v Gorici, v Števerjanu, v Sovodnjah in v Doberdobu) razumeli važnost sedanjega političnega trenutka in temu primerno 8. in 9. junija oddali svoj glas slovenski listi z lipovo vejico.

Slovenci v Krminu letos niso predstavili svoje liste SSK, ker so pač razmere v tej mešani občini različne od ostalih tradicionalno slovenskih občin. Neodvisen kandidat krminske slovenske krajevske skupnosti bo kandidiral na listi Kršćanske demokracije. S tem pa se Slovenci v Krminu in posebej tamkajšnja Slovenska skupnost nikakor ne odpovedujejo samostojnemu nastopu, ko je le-ta možen in stvaren.

Javna dela v števerjanski občini

V števerjanski občini se zadnja leta veliko gradi in to bodisi na javnem kot na zasebnem področju. Hiše se obnavljajo ali gradijo nove, kjer imajo mesto predvsem kopalnice, ki jih pred leti skoro ni bilo, saj nismo Brici poznali vodovoda in smo se zatekali k vodnjakom, ki so pa bili v poletnih mesecih v glavnem suhi.

Občinska uprava si je zadela nalogo, da spremeni obraz tej revni občini. Zato je polagala veliko važnost javnim delom. Tako so pred dnevi začeli graditi nov vodovod po vsej občini, ker je bil prejšnji zaradi okvar ob potresu in raznih plazov toliko pokvarjen, da se je izgubljalo od 35-45% vode. Občina je dobila podporo deželne uprave, kakor smo že poročali, v znesku 270 milijonov lir. Tako bodo v nekaj mesecih postavljene plastične cevi v vseh predelih naše občine. Do sedaj je podjetje že skoro dogradilo ščedensko področje.

Da bi bila zagotovljena voda tudi za kmetijske potrebe (kakor so škropljenje in trgatve), ki zahtevajo ogromno vode, je občina zaprosila tako deželno upravo

kakor goriški sklad, da bi finansirala novo dobavo vode, ki bi prihajala v Števerjan iz Grojne. Računa se, da bi dela stala 400 milijonov lir, a bi bila zagotovljena voda za veliko let. O tem problemu sta se predstavnika števerjanske občine župan Klanjšček in podžupan Terpin pogovarjala s predsednikom trgovinske zbornice Lupierijem, ki jima je zagotovil vso svojo pomoč. Upamo, da bo besedo tudi držal.

Pred dnevi je bilo dokončana tudi občinska stavba sem prehodil, a takih stavb je bilo porabljenih skoro 300 milijonov lir. Števerjanci imamo tako tudi svoj upravni center, pokojni pa svoj dostojni poslednji dom. Kar se tiče občinske stavbe, naj povemo, da je zares čedna in kakor se je izrazil predstavnik koroških Slovencev, da »veliko občin sem prehodil, a takih stavb sem malo videl«, ko je obiskal našo občino. Števerjanci smo nanjo ponosni. Pred občinsko stavbo je naš marljivi cestar Roman zasadil pet lepih lip, ki bodo s svojo senco hladile tiste, ki se bodo mudili na občinskem dvorišču.

Glede pokopališč bi dejali, da bo poskrbljeno, da bo vsaka družina razpolagala s svojim prostorom tako, kakor je dostojno. Ljudem pa bi priporočili, naj pazijo, da imena, katera vklešajo v nagrobne spomenike, bodo slovenska, saj smo vsi Števerjanci Slovenci. Namesto marmornatih plošč, ki se postavljajo na grobišča, bi bilo veliko lepše, ko bi tam rasle cvetice, sa je prav lepo videti nekatera grobišča, ki so odeta z zelenjem in posajena z rožami.

Kar zadeva odprtje občinske stavbe in blagoslovitev pokopališč, je občinska uprava, kakor smo zvedeli, mnenja, da se bodo opravila enkrat po volitvah, tudi zato, ker bodo duhovi v občini mirnejši. Ker je uprava posvetila res veliko truda za ta dela, bi ne želela očitkov s strani kakega prenapeteža, da je to samo volilni golaž.

Pesem Primorske 1980

Prejšnji petek 16. maja je bil v novem Kulturnem domu v Novi Gorici nastop enajstih primorskih pevskih zborov z obeh strani meje. To je v glavnem nekaka selekcija boljših zborovskih ansamblov, ki so prejšnje mesece nastopili na reviji Primorska poje. Podoben nastop je bil nato še v Postojni v soboto 23. maja.

Prvi je nastopil Primorski akademski zbor Vinko Vodopivec z deli slovenskih in jugoslovanskih avtorjev, Dekliški oktet iz Kopra pa je prijetno presenetil s skladbami Liparja, Lassa in Kodaljca (krasna Večer v gorah). Mešani zbor O. Župančič iz Štandreža je izvedel tri skladbe z domoljubno in narodno vsebino. Moški zbor Valentin Stanič iz Levpe je predstavil skladbe Gallusa, svojega dirigenta Maurija in Svare. Mešani zbor France Bevk iz Prvačine je odpel Gallusa (Nemo placet), Lebiča in Lajovica. Moški zbor F. Zgonik iz Branika se je predstavil z deli Kozine, Simonitija in Adamiča.

Lepo je presenetil Učiteljski ženski zbor iz Tolmina, ki ga vodi Vera Clemente-Koič in izvedel dela Pirmika, Gobca (Na Kozlovem robu — o zgodovinskih slikah s Tolminskega gradu) in Vrabca. Pozna se mu izvežbanost in izstopa po zelo prijetni programski izbiri. Nadaljeval je moški zbor Ciril Silič iz Vrtojbe; predstavil je dela Liparja, Šivica in Gotovca.

Kot zadnji trije so nastopili že priznani primorski ansambli. Najprej mešani zbor Lojze Bratuž iz Gorice, ki je pod vodstvom Stanka Jerčija odpel najprej da Victoria motet Ave Maria, nato Grbčovo Pesem s Krasa in na koncu zahtevno furlansko Parca a mi Signor. Morda je najbolje učinkovala Grbčeva skladba na Kosovelovo temo o borih, ki ji je goriški zbor vtil veliko življenja in duše. Moški zbor Srečko Kosovel iz Ajdovščine je pod vodstvom Klavdija Koloinija predstavil skladbe Srebotnjaka, Šivica in Tajčeviča. Vsekakor se tu pozna velika pevska zavzetost in zlitost (morda bi lahko program bolj popestrili). Koncert je zaključil mešani zbor Obala iz Kopra, ki ga vodi Mirko Slosar. Po Hasslerjevem motetu Ecce quam bonum so Koprčani odpele Lipovškovo zahtevno skladbo Sveti Stefan, zaključili pa so z avantgardnim Schafferjevim Epitafom o mesečini (vprašljivo pa je, če je umestno predstavljati na takih revijah eksperimentalne skladbe...). Zbor je dokazal veliko stopnjo zrelosti in dobre pevske šole.

ab

V ŠTANDREZU se nadaljuje

Praznik špargljev

Sobota 31. maja
zvečer plesna zabava

Nedelja 1. junija
ob 11.30 nagrajevanje slikarskega »ex tempore«
ob 19.30 nastop pevskih zborov in Čehova veseloigra
»JUBILEJ« v izvedbi PD »Štandrež«. Sledi prosta zabava.

Na voljo bodo odlični šparglji ter domača jedača in pijača.

Volilni shodi SSK na Goriškem

Nedelja 1. junija:
— ob 11.30 v ŠTEVERJANU na glavnem trgu

Ponedeljek 2. junija:
— ob 21. uri v STMAVRU (pred cerkvijo)
— ob 21.30 na PEČI

Torek 3. junija:
— ob 20.30 na POLJANAH
— ob 21. uri v DOLU (pred spomenikom)
— ob 21.30 v JAMLJAH (pred gostilno Soban)

Sreda 4. junija:
— ob 21. uri v PODGORI (pred šolo)
— ob 21.30 v PEVMI (pred spomenikom)

Četrtek 5. junija:
— ob 21. uri na VRHU (pred gostilno Devetak)
— ob 21.30 v DOBERDOBU (pred gostilno Ferfolja)

Petek 6. junija:
— ob 21. uri v SOVODNJAH (pred cerkvijo)
— ob 21.30 v ŠTANDREZU (na glavnem trgu).

Poroka

V soboto 31. maja bosta v župnijski cerkvi v Pevmi stopila pred oltar in si obljubila zvestobo Ornella Oblak iz Pevme in Mario Vizintin iz Doberdoba. Zenin je vnet delavec v katoliških prosvetnih vrstah in trenutno predsednik KKD »Hrast«. Zato mu ob vstopu na novo življenjsko pot želijo obilo božjega blagoslova v zakonu odbor in člani društva »Hrast«, cerkveni pevski zbor, pri katerem zvesto sodeluje in vsa župnijska skupnost.

Kdaj v novi vrtec?

Prejeli smo s prošnjo za objavo:

Ko poteka vpisovanje v novo šolsko leto, se starši otrok slovenskega vrtca v ulici Forte del Bosco sprašujemo, ali se bodo naši otroci 1. septembra preselili v novi vrtec v ulici Brolo ali ne.

Pred štirimi leti se je moral namreč isti vrtec prisilno izseliti iz prostorov v ulici Croce ter se premakniti iz centra v predmestje na drugo stran Soče. Obrazložitev tega neljubega premika je bila zelo jasna: gre za začasno rešitev.

Začasna rešitev traja že štiri leta, otroci se morajo iz mesta voziti vsak dan s šolskim avtobusom, istočasno pa se za ključna dela v ulici Brolo nikakor ne premaknejo z mrtve točke. Situacija je dovolj pereča in ni nikakršne gotovosti, da bodo novi prostori vseljivi do 1. septembra, praktično pa to pomeni, da bomo še eno leto preživeli v prisilni dislokaciji.

Potem ko smo že nešteto krat ugotovili, da takšna in podobna premeščanja vrtcev povzročajo občuten osip otrok in potem ko nam je docela jasno, da predstavljajo slovenski vrtci bazo za slovenske šole, opažamo, da se nihče v javnosti ne zavzema za problem vrtca v ulici Brolo.

Prepričani zato, da bi se ob primerni akciji 1. septembra vrtec končno po štirih letih vselil v prostore, ki so mu namenjeni, naprošamo in pozivamo vse odgovorne dejavnike v zamejski javnosti, da se odločno zavzamejo za rešitev pričujočega problema in napravijo ustrezne korake pri občinski upravi, tako da se pospešijo za ključna dela in zagotovi reden pričetek novega šolskega leta v ulici Brolo.

V zanesljivem pričakovanju zavzetja vseh odgovornih ustanov

podpisani starši

★
Mesečna maša za edinost bo v Marijiniem domu v Trstu, ul. Risorta 3 v ponedeljek 2. junija ob 18.30. Sledi razgovor ob diapozitivih posvetitve beograjskega nadškofa Alojzija Turka.

V škednju bo v nedeljo 1. junija ob 17.30 poimenovanje osnovne šole po domačinu učitelju Ivanu Grbcu. Spored bo na dvorišču šole. Ob 10. uri bo prisostvovala slovenski maši mladina v narodnih nošah. Zbere naj se v Domu Jakoba Ukmarja ob 9.30.

Radio Trst A oddaja na srednjem valu 305,9 m ali 981 Khz in na ultrakratkih valovih s frekvenčno modulacijo od 96,1 Mhz do 103,9 Mhz. Glavne frekvence so: vzhodna Benečija 96,1, Gorica 98,3, Režija in Kanalska dolina 100,7, Videm 101,9; Trst 103,9.

Casnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 13., 19; kratka poročila ob 11., 14.; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. uri sv. maša.

Casnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 8., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Spored od 1. do 7. junija 1980

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 10.30 Oddaja o Benečiji. 11.00 Mladinski oder: »Potopljena galeja«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 15.00 Nedeljsko popoldne, šport in glasba ter neposredni prenosi z naših prireditev.

Ponedeljek: 8.10 Zenska stran neba. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 11.30 Socialna problematika. 12.00 Gledališki trenutek..., ponovitev. 12.45 Volilna tribuna. 13.20 Primorska poje. 14.10 Otroško okence: »Zdaj pa zapojmo!«. 14.30 Roman v nadaljevanjih. 15.00 Glasbeni ping pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Pianistka Dubravka Tomšič in kulturno pismo.

Torek: 8.10 Goriške podobe. 10.10 Koncert. 11.30 Človek in zdravje. 12.00 Kulturni dogodki in četrtkova srečanja, ponovitev. 12.45 Volilna tribuna. 14.10 Odraslim prepovedano! 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Sestanek z B. Adamičem; »Komisija za samomore«, izvaja Radijski oder.

Sreda: 8.10 Poslanstvo Ciril-Methodove šole. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 11.30 Umetnost dobre kuhinje. 12.00 Pod Matajurjan. 12.30 Melodije od vsepovsod. 12.45 Volilna tribuna. 13.20 Naši zbori. 14.10 Otroško okence: »Naša pomlad 1980«. 14.30 Roman v nadaljevanjih. 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mladi izvajalci; narodnostni trenutek..., kulturne rubrike naših časopisov; problemi slovenskega jezika.

Četrtek: 8.10 Človek v sodobni družbi. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 11.30 Naša pristna vina. 12.00 Mikrofon v razredu. 12.00 Jugoslov. pevci. 12.45 Volilna tribuna. 14.10 Otroško okence: »Tomi na obisku«. 14.30 Mladi pisci. 14.45 Odmevi s Havajev. 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Skladbe slov. avtorjev; kulturni dogodki; četrtkova srečanja; priljubljeni motivi.

Petek: 8.10 Iz sveta folklorne. 9.00 Glasbena matineja. 10.10 Koncert. 11.30 Osebna vozila danes. 12.00 Na goriškem valu. 12.45 Volilna tribuna. 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroško okence: »Kje je napaka?«. 14.30 Roman v nadaljevanjih. 15.00 Glasbeni popoldan za mladino. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba; literarni večeri; slovenski priimki in na Goriškem.

Sobota: 8.10 Potovanje v Ameriko. 10.10 Koncert. 11.30 Čoln - šport in razvedrilo. 12.00 Oddaja o Režiji. 14.10 Iz zakladnice slovenske mladinske literature. 14.30 Glasbeni popoldan za mladino. 16.30 Poslušali boste. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Slovenski zbori na ploščah; na goriškem valu (ponovitev); »Povsem navaden dež«, drama. 18.45 Vera in naš čas.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 14% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

ZAHVALA

Ob izgubi naše mame, babice in prababice

Jožefe (Pepce) Klamič vd. Koršič

izrekamo vsem, ki so z nami sočustvovali in na kateri koli način lajšali trpljenje pokojnici, iskreno zahvalo. Posebno se zahvaljujemo dušnemu pastirju slovenske duhovnije msgr. Francu Močniku za duhovno skrb v času boleznin in za pogrebno mašo prof. Stanku Jerčiju in kaplanu Marjanu Markeziju ter travniškemu župniku, ki je dal cerkev na razpolago, udeležencem pogrebne maše, travniškemu pevcem in vsem, ki so namesto cvetja darovali v dobre namene.

Gorica - Ozelj - Nova Gorica - Pariz, 27. maja 1980

Družine: Koršič, Cotar-Koršič, Zorn ter sorodniki iz bližnje Slovenije